

Δείτε το βίντεο και το πλήρες κείμενο της ομιλίας της δημοτικής συμβούλου Βύρωνα, Μαρίας Μπικάκη, υποψήφιας βουλεύτριας στον **Β3 -Νότιο Τομέα** με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στην εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 17 Μαΐου 2023 στην **Κεντρική Πλατεία της Καισαριανής.**

Φίλες και φίλοι, συναγωνιστές και συναγωνίστριες.

Ζούμε μια προεκλογική περίοδο **που συμπυκνώνει όλη τη βρωμιά της πολιτικής των κυρίαρχων.** Μεταγραφές από γυρολόγους πολιτευτές, προεκλογικές υποσχέσεις και ανούσιες κοκορομαχίες στη σκιά των αποκαλύψεων για τη διαπλοκή πολιτικών παραγόντων με κυκλώματα trafficking, με funds, μίζες και λαδώματα, με off shore, νονούς της νύχτας και συμβόλαια θανάτου.

Αρκετοί αναρωτιούνται και ρωτούν και εμάς τι βλέπουμε να γίνεται με τις εκλογές.

Και προφανώς **δεν απασχολεί κυρίως το ποιος θα έχει την πρωτιά ή με ποια κόμματα θα σχηματιστεί κυβέρνηση,** αλλά το αν θα υπάρξει αλλαγή πολιτικής, αν θα δει άσπρη μέρα ο λαός.

Αμφιβάλλει καμιά και κανένας ότι όποιος και να βγει πρώτος, όποια ποσοστά και να έχουν οι υπόλοιποι κοινοβουλευτικοί, το σύστημα θα βρει λύση για τη διακυβέρνηση της χώρας ώστε να διαφυλάξει τα συμφέροντα και την κυριαρχία του;

Είτε με τις πρώτες, είτε με τις δεύτερες εκλογές θα έχουμε τα κόμματα εξουσίας ή μόνα τους, ή με κυβερνήσεις συνεργασίας να πιάνουν τις κυβερνητικές καρέκλες.

Το ερώτημα από αρκετούς υποκρύπτει μια μύχια ελπίδα, μήπως αν καταδικαστεί η τωρινή κυβέρνηση της Ν.Δ., μπει φρένο στην κλοπή μισθών και συντάξεων, στην αχαλίνωτη ακρίβεια, στη δουλειά με εξαντλητικά ωράρια, στην εργοδοτική ασυδοσία, τις απολύσεις και την καταβαράθρωση εργατικών δικαιωμάτων, στην καταπάτηση των δημοκρατικών ελευθεριών και την καταστολή, στη διάλυση των δημόσιων κοινωνικών παροχών, στις ιδιωτικοποιήσεις δημόσιων αγαθών και υπηρεσιών που οδήγησαν στο έγκλημα στα Τέμπη.

Και πράγματι ποια και ποιος δεν θέλει να μπει ένα φρένο σε αυτά, όπως και στην ακραία εμπορευματοποίηση των δημόσιων χώρων και στη λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος που δυσχεραίνουν τις συνθήκες ζωής όλων μας με όλο και βαρύτερες ταξικές επιπτώσεις για τους οικονομικά πιο ευάλωτους;

Ποιοι θέλουν να ζουν σε μια διαρκή συνθήκη όξυνσης εθνικών ανταγωνισμών την ανασφάλεια εμπλοκής σε πόλεμο ;

Βεβαίως και έχει αξία η καταβαράθρωση της Ν.Δ., όμως αυτό δεν αρκεί.

Γιατί οι εναλλακτικές που εμφανίζει το σύστημα έχουν δοκιμαστεί και δεν έχουμε μνήμη χρυσόψαρου.

Μπορούμε να τις κρίνουμε και να τις απορρίψουμε, γιατί δεν είναι εναλλακτικές στην πραγματικότητα.

Το ΠΑΣΟΚ έφερε το πρώτο μνημόνιο, συγκυβέρνησε και ψήφισε τα επόμενα μνημόνια.

Ο ΣΥΡΙΖΑ συγκυβέρνησε με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ, δήλωσε πίστη στην Ε.Ε. και στις ΗΠΑ, έδωσε διαπιστευτήρια στο σύστημα ψηφίζοντας το νεοδημοκράτη Προκόπη Παυλόπουλο για Πρόεδρο της Δημοκρατίας το Φλεβάρη του 2015 και σύσσωμος αποφάσισε και πλήρωνε κανονικά τις δόσεις του δημόσιου χρέους στις τράπεζες και τους ξένους τοκογλύφους.

Στη συνέχεια **περιφρόνησε στο ΟΧΙ** του λαού τον Ιούνη του 2015 και υπέγραψε μνημόνιο, επιτάχυνε τις ιδιωτικοποιήσεις της ΔΕΗ, του ΟΣΕ, λιμανιών, κοκ. Προχώρησε στην καθιέρωση των ηλεκτρονικών πλειστηριασμών, την αναγωγή σε ιδιώνυμο αδίκημα της

παρεμπόδισής τους, την νομιμοποίηση και τη γιγάντωση των funds.

Τα πλεονάσματα που καμαρώνει ότι παρέδωσε ήταν ματωμένα και ποτισμένα με τον ιδρώτα του λαού μας.

Ενώ, και αυτή τη θητεία του **ως αντιπολίτευση** όχι μόνο ψήφισε τα περισσότερα νομοσχέδια μαζί με τη Ν.Δ. αλλά και περιόρισε την αντιπολίτευσή του σε επικοινωνιακές διενέξεις με υψηλούς τόνους μεν, άσφαιρους δε.

Γιατί επί της ουσίας υπάρχει συμφωνία σε όλο το σχεδιασμό για την εφαρμογή των μνημονίων.

Ενώ την αποχή από τις κινηματικές διαδικασίες τη διατήρησε από την εποχή που ήταν κυβέρνηση και τώρα που ήταν στην αντιπολίτευση.

Συνεμορφώθη με τις υποδείξεις και την περίοδο απαγόρευσης των συγκεντρώσεων που δεν πήγαζαν από κάποια υγειονομική ανάγκη αλλά είχαν πρόσχημα την πανδημία.

Αυτό που πρόσφερε ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η δυσφήμιση της αριστεράς, η απογοήτευση, η ηττοπάθεια και η αίσθηση της ανημπόριας.

Όμως, αυτό δεν ήταν και δεν είναι η αριστερά που θέλει να αλλάξει την κοινωνία. Είναι παραλλαγές πολιτικών που διαχειρίζονται την υπάρχουσα τάξη πραγμάτων.

Το δίλημμα λοιπόν δεν είναι με ποιους θα είναι η πιο απαλή η καταστροφή, αλλά πώς θα την αποτρέψουμε ;

Πώς θα έχουμε ανίσχυρα κυβερνητικά σχήματα και ισχυρή λαϊκή αντιπολίτευση που κρίνεται στους αγώνες, στους δρόμους, στις δράσεις της μαχόμενης αριστεράς και όχι μέσα στη βουλή, όπου οι κυβερνήσεις έχουν την πλειοψηφία και περνούν ό,τι θέλουν ;

Από όλα τα γεγονότα της προηγούμενης περιόδου γίνεται φανερό ότι είναι κάτι πιο βαθύ που βρίσκεται πίσω από αυτές τις πολιτικές που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο και μίγμα υπηρετούν τα κόμματα αυτά.

Είναι οι ανάγκες του κοινωνικού συστήματος για να διατηρήσει τα προνόμια της οικονομικής ελίτ και την εξουσία του πολιτικού προσωπικού της, να αβγατίζει τα κέρδη του,

να σταθεροποιήσει την κυριαρχία του χωρίς αμφισβητήσεις.

Αυτή την πολιτική υπηρετούν τα συστημικά κόμματα και συντονισμένα οι κυβερνήσεις σε όλες τις χώρες από την Ε.Ε., προκειμένου να εξυπηρετούνται τα συμφέροντα των τοκογλύφων δανειστών, των τραπεζών, των βιομηχάνων, των εφοπλιστών και των μεγαλεμπόρων.

Οι εκλογές στη χώρα μας γίνονται σε μια συγκυρία που τα γεγονότα, από τη διεθνή κατάσταση, μέχρι και το τι γίνεται στη γειτονιά και τη χώρα μας, μαρτυρούν **τα αδιέξοδα της παγκόσμιας καπιταλιστικής τάξης πραγμάτων.**

Οι νέες καταρρεύσεις τραπεζών μαρτυρούν ότι δεν έχουμε ξεμπερδέψει με τις οικονομικές κρίσεις που τις πληρώνει τελικά ο λαός.

Το καπιταλιστικό σύστημα σύμφυτο με την εκμετάλλευση των ανθρώπων για τα κέρδη των κεφαλαιοκρατών, οξύνει τις κοινωνικές ανισότητες, βυθίζει στη φτώχεια εκατομμύρια, υπονομεύει με την καταστροφή της φύσης το ασφαλές μέλλον στον πλανήτη.

Τρέφεται από τους ανταγωνισμούς, φέρνει όλο και πιο καταστροφικούς πολέμους με μεγάλη διάρκεια όχι μόνο στην περιφέρεια αλλά και πιο κοντά στην καρδιά της Ευρώπης, γεννά προσφυγιά και σπέρνει θάνατο.

Και η Ελλάδα εμπλέκεται πιο βαθιά σε αυτούς μέσω του ΝΑΤΟ και των βάσεων που επεκτείνονται και πολλαπλασιάζονται.

Ο καπιταλισμός γεννά πανδημίες την ίδια ώρα που ιδιωτικοποιεί το σύστημα υγείας.

Μας γυρνά πίσω σε ένα σύγχρονο πολιτιστικό μεσαίωνα με σκοταδισμό, φανατισμό, ρατσισμό, εθνικισμό, δηλητήριο του φασισμού, κυκλώματα μαστροπείας, παιδοβιασμούς και γυναικοκτονίες.

Αξιοποιεί τη σύγχρονη τεχνολογία για να παρακολουθεί κάθε μας συνομιλία, αλλά δεν μπορεί να βάλει 2 τρένα που έρχονται από αντίθετη κατεύθυνση σε διαφορετική γραμμή.

Στη χώρα μας τελικά η κοινωνική πλειοψηφία υποφέρει πολύπλευρα από φτώχεια, ανέχεια, ανεργία, εργασιακή ανασφάλεια, ακρίβεια, μετανάστευση των νέων, ταξικούς φραγμούς στη μόρφωση, συνέπειες σε αποξένωση και ψυχικές ασθένειες.

Αυτό το σύστημα όσο μένει αλώβητο, είναι πλέον φανερό ότι βγαίνουμε λαβωμένοι εμείς.

Και αυτά την εποχή που ο πλούτος, που παράγεται παγκόσμια, επιτρέπει να ζήσει όλη η ανθρωπότητα με ευημερία. Αλλά, αντίθετα, ο πλούτος συγκεντρώνεται σε όλο και λιγότερα χέρια και η ολιγαρχία αβγατίζει τα κέρδη της.

Το αρπακτικό κεφάλαιο έχει εντυπωσιακή αύξηση της κερδοφορίας και στη χώρα μας. Ενδεικτικά από το 2021 στο 2022 είχαν η Μότορ Όιλ 380%, η Ελλάκτωρ 739%.

Το 1% των Ελλήνων κατέχει πάνω από το 60 % του συνολικού πλούτου της χώρας.

Δεν κακοπερνούν. Οι εφοπλιστές συνεχίζουν να κτίζουν πλοία στα ναυπηγεία της Κίνας και της Κορέας, οι τραπεζίτες να απολαμβάνουν παχυλές αποζημιώσεις και οι βιομήχανοι φοροαπαλλαγές, επιχορηγήσεις ακόμα και δωρεάν μισθωτούς εργαζόμενους.

Ενώ την ίδια ώρα τρέχουν χιλιάδες πλειστηριασμοί σπιτιών, που αγωνιούμε για το νέο λογαριασμό ρεύματος, που οι πετσοκομμένοι μισθοί και συντάξεις δεν φτάνουν ούτε για να βγει ο μισός μήνας, που τα επίσημα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ δίνουν ότι το 26,3% του ελληνικού λαού (δηλαδή πάνω από 2,722 εκατομμύρια άτομα) ζουν σε συνθήκες φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού και αυτοί θέλουν να ξεγελούν τη φτώχεια μας με κάθε λογής κουπόνια.

Για αυτό το «Σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα» είναι τραγικά επίκαιρο και σήμερα

Αυτή η κατάσταση προκαλεί μαχητικές αντιδράσεις όλο και περισσότερων εργαζόμενων από τη Γαλλία μέχρι τις ΗΠΑ που βγαίνουν κατά χιλιάδες στους δρόμους.

Όπως και στη χώρα μας που για πρώτη φορά τα τελευταία χρόνια κατέβηκε τόσος κόσμος στο δρόμο για το έγκλημα στα Τέμπη.

Για αυτό τα σχέδια των κύκλων του συστήματος δεν τελειώνουν μόνο με το πώς να εξασφαλίζουν την κερδοφορία τους και να επιβάλλουν νέο σύμφωνο δημοσιονομικής σταθερότητας.

Έχουν βαθύτερους στόχους για να προφυλάξουν την εξουσία τους από τους κραδασμούς και την αμφισβήτηση.

Με τις απαγορεύσεις, την κρατική τρομοκρατία, τις διώξεις, την καταστολή, την πυγμή. Με

τη συστημική προπαγάνδα.

Τη διαμόρφωση στρεβλών αξιών του ανταγωνισμού, του δίκιου του ισχυρού, του ο θάνατος σου η ζωή μου.

Με το να πλασάρουν ως δήθεν αντισυστημική δύναμη κάθαρσης από την σαπίλα του δικού τους συστήματος, τα φασιστικά και νεοναζιστικά μορφώματα που αποτελούν το πιο πιστό σκυλί των καπιταλιστών και όργανα του συστήματος σε διασύνδεση και διαπλοκή με το κράτος.

Αλλά το πιο κρίσιμο για αυτούς είναι στις μετεκλογικές εξελίξεις μια και καλή να τελειώνουν με την μαχόμενη ανατρεπτική κομμουνιστική αριστερά και με το ταξικό εργατικό κίνημα.

Και αυτούς τους στόχους μερίδων της αστικής τάξης, ας μην τους υποτιμάμε. Τους προωθούν με αρκετές και διαφορετικές μεθόδους. Τη λοιδωρία της αριστεράς και των αγώνων, τη διαστρέβλωση των θέσεων και της δράσης της, τη φίμωση της.

Αλλά και με το πιο καίριο κτύπημα, την προσαρμογή και τελικά την ενσωμάτωση της αριστεράς.

ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΣΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΝΑ ΤΟΥΣ ΧΑΛΑΣΟΥΜΕ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ.

Και ας μην είναι το πεδίο ευνοϊκό για εμάς με τα επικοινωνιακά εμπόδια και τις οικονομικές δυσκολίες που υψώνονται για την πολιτική δράση της εκτός των τειχών αριστεράς.

Στην πολιτική αντιπαράθεση να ανοίξουμε τη διάσταση του ποια αριστερά χρειάζεται, ποια κοινωνία θέλουμε, με ποιους δρόμους και μέσα μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Να συζητήσουμε τι είναι αυτό που λείπει για να έχουν συνέχεια και να νικήσουν οι αγώνες που ξεσπούν.

Για να αμφισβητηθεί η αντίληψη ότι ο καπιταλισμός είναι μονόδρομος, να πάψει η μοιρολατρία ότι δεν βγαίνει τίποτα, ότι όλοι τα ίδια είναι και αυτοί που κυβερνάνε εδώ και αυτοί που κυβερνάνε στην Κίνα και μιλάνε για κομμουνισμό.

Εμείς επιμένουμε ότι χρειάζεται να δοθεί μια νέα έμπνευση στον κόσμο που υποφέρει και στον κόσμο του αγώνα.

Να επανιδρύσουμε-επαναθεμελιώσουμε ένα σύγχρονο ρεύμα για την κοινωνική απελευθέρωση και την εργατική χειραφέτηση μελετώντας την ιστορική εμπειρία των προηγούμενων προσπαθειών και ζώντας και παλεύοντας για τις σημερινές ανάγκες και δικαιώματα εμάς των αποκάτω.

Για αυτό χρειάζεται η αντικαπιταλιστική, επαναστατική και κομμουνιστική αριστερά.

Για αυτό και στις εκλογές έχει αξία να μπορέσει να βγει πιο δυνατή και να είναι παρούσα και όρθια την επόμενη μέρα.

Ας μιλήσουμε λοιπόν για τους δικούς μας στόχους για

-να μπει τέρμα σε αυτή την πολιτική των καθεστωτικών

-να ανατραπεί η αντιλαϊκή – αντεργατική επίθεση,

– να υπάρξει μια ισχυρή αντιπολίτευση στους δρόμους,

που όπως μπόρεσε και άφησε ανενεργό το νόμο για την απαγόρευση των διαδηλώσεων, όπως έσπασε τις απαγορεύσεις στην πανδημία, όπως μπλόκαρε την είσοδο της πανεπιστημιακής αστυνομίας και την αξιολόγηση στα σχολεία, έτσι να μπορέσει να ανατρέψει τους σχεδιασμούς τους και από την επόμενη μέρα των εκλογών.

Μπορεί να γίνει αυτό και πώς;

Απαντάμε ότι μπορεί, αν υπάρξουν αν υπάρξουν 3 προϋποθέσεις :

α. Πολιτική βούληση

β. ένας οργανωμένος μαχόμενος λαός με ισχυρό εργατικό κίνημα,

γ. μια άλλη αριστερά.

1η προϋπόθεση

Πολιτική βούληση για να τελειώνουμε με την αναπαραγωγή του κυβερνητισμού της αριστεράς, την αντίληψη ότι πρέπει να αποδεικνύει ότι μπορεί να είναι καλός και τίμιος διαχειριστής του συστήματος. Τον εγκλωβισμό των αριστερών στη λογική

του **μικρότερου κακού,** την αναπαραγωγή των αποτυχημένων συνταγών τύπου ΣΥΡΙΖΑ. Για να διεκδικήσουμε ό,τι αξίζει και αναλογεί στους παραγωγούς του πλούτου, για να φέρουμε στο προσκήνιο την ανάγκη για ανατροπή του σάπιου συστήματός τους.

Το σύστημα δεν αντιμετωπίζεται ούτε με το ρηχό αντιμνημονιακό λόγο ορισμένων, χωρίς ταξικό πρόσημο, ούτε με τη «δημιουργική ασάφεια» εφεύρημα Βαρουφάκη που επαναλαμβάνει και στις θέσεις του αρχηγοκεντρικού Μετώπου Ευρωπαϊκής Ρεαλιστικής Ανυπακοής αυτές είναι οι λέξεις για τα αρχικά του ΜΕΡΑ25, με τα ευφάνταστα σενάρια για εξανθρωπισμό της Ε.Ε., καταστροφή των τραπεζών μέσω της κεντρικής τράπεζας, για λύση με ψηφιακό νόμισμα και σχέδια τύπου Δήμητρα.

Που για την είσοδο στη Βουλή προσέλκυσε ξανά επανακάμψαντες πρώην υπουργούς και στελέχη της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που θυμήθηκαν να διαφοροποιηθούν μόνο μετά την υπογραφή του μνημονίου, ενώ είχαν χωνέψει όλα τα προηγούμενα.

Εμείς απαιτούμε να ανατραπεί συνολικά η αντιλαϊκή – αντεργατική πολιτική.

Αυξήσεις στους μισθούς, κανένας μισθός κάτω από 1.000 €. Μόνιμη και σταθερή εργασία με ίδια δικαιώματα για όλους.

Θέλουμε μείωση των ωρών εργασίας, όχι μόνο για να βρουν δουλειά όλοι οι άνεργοι, αλλά και γιατί όσοι σήμερα έχουν δουλειά πρέπει να προλαβαίνουν να ξεκουράζονται και να ζουν, αφού τώρα γυρνούν στο σπίτι πτώματα από την κούραση.

Διεκδικούμε ικανοποίηση των αναγκών των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, των άνεργων, εργαζόμενων, συνταξιούχων, αξιοπρεπείς συντάξεις και ασφάλιση για όλους, να μην καταληστεύεται το εργατικό εισόδημα και οι συντάξεις από την ακρίβεια και την έμμεση και άμεση φορολογία,

Να υπάρξει προστασία του δικαιώματος στην κατοικία από τις τράπεζες και την εφορία, να διαγραφούν τα χρέη από τα χαράτσια και από τα πανωτόκια στις τράπεζες, να έχουμε δημόσια δωρεάν υγεία, παιδεία και πρόνοια για όλους.

Προσιτά κοινωνικά αγαθά, τρόφιμα και υπηρεσίες και όλους. Προστασία του περιβάλλοντος. Ελεύθεροι δημόσιοι χώροι και παραλίες για όλους.

Για να γίνουν όμως αυτά απαιτούνται συγκρούσεις με τα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα που η σημερινή πολιτική εξυπηρετεί. Να μπορούμε να καθορίζουμε την πολιτική μας με λαϊκή

κυριαρχία και εργατική εξουσία, και όχι να υπαγορεύεται από το ΔΝΤ και τις τράπεζες, από τους περιορισμούς και τις δεσμεύσεις της ΕΕ και των δανειακών συμβάσεων, να λευτερωθούμε από τη θηλειά του ευρώ και το σφαγείο των χρηματιστηρίων ενέργειας, ρύπων, τροφίμων κοκ.

Απαιτείται άμεσα να σταματήσουμε τις πληρωμές των δανείων, η εθνικοποίηση των τραπεζών, των επιχειρήσεων της ενέργειας, όλων των επιχειρήσεων στρατηγικής σημασίας και η λειτουργία τους με εργατικό-κοινωνικό έλεγχο για τις λαϊκές ανάγκες.

Απαιτείται κατάκτηση δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων, απόκρουση της φασιστικής απειλής και δράσης, αντιμετώπιση των θυλάκων της στους μηχανισμούς καταστολής με **διάλυση των ΜΑΤ, ΔΙΑΣ, ΔΕΛΤΑ.**

Αποχώρηση από το ΝΑΤΟ και καμιά εξυπηρέτηση των ιμπεριαλιστικών σχεδιασμών. Φιλικές σχέσεις με τους άλλους λαούς.

Τέτοιες συγκρούσεις άλλες δυνάμεις δεν τις προκρίνουν. Είτε το ΜΕΡΑ25 γιατί θεωρεί ότι μπορεί να παντρέψει τα συμφέροντα επιχειρήσεων και λαού, είτε το ΚΚΕ γιατί θεωρεί ότι θα τα λύσει μια άλλη εξουσία που θα έρθει χωρίς νωρίτερα ο λαός να τα απαιτεί και να παλεύει για αυτά.

Μάλιστα το ΚΚΕ φτάνει να αντιπαρατίθεται σε εθνικοποιήσεις επιχειρήσεων που εμπορεύονται τα δημόσια αγαθά μιλώντας για «πρεμούρα που έχει πιάσει τη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ, για «επανακρατικοποίηση, της ΕΥΔΑΠ και ΕΥΔΑΘ προκειμένου μέσω αυτής να «τρέξουν» την πολιτική της «απελευθέρωσης» και του νερού – εμπόρευμα».

Απορούμε πού τη βρήκε την πρεμούρα αφού και οι δύο ευθύνονται για την προώθηση ιδιωτικοποίησης αυτών των εταιρειών.

2η ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ

Να πάρει στα χέρια του τις εξελίξεις ο οργανωμένος μαχόμενος λαός με τα δικά του όργανα επιβολής της λαϊκής θέλησης, με ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα.

Να βγει στο προσκήνιο.

Με τους αγώνες του και τις κινητοποιήσεις. Βάζοντας τις δικές του ανάγκες στο τιμόνι. Ξεκόβοντας από την αντιπροσώπευση της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας των ΓΣΕΕ-

ΑΔΕΔΥ, την ομηρία του ρουσφετιού και των κάθε λογής πολιτικών, οικονομικών, τοπικών παραγόντων και μηχανισμών κράτους, εκκλησίας.
Για αυτό πρωτοστατούμε στο εργατικό, νεολαίστικο, τοπικό κίνημα να κτίζονται συλλογικότητες αγώνα, να συγκροτείται η μαχόμενη ταξική πτέρυγα που βλέπει όχι μόνο το μικρό και το άμεσο αλλά ότι και αυτό εξυπηρετείται όταν κοιτάς το μακροπρόθεσμο και το στρατηγικό.

Για αυτό δίνουμε το παρόν στις κινητοποιήσεις για τα εργατικά δικαιώματα, τη δημόσια υγεία, την παιδεία, τους δημόσιους χώρους, τα δικαιώματα των προσφύγων και των λοατκι και κάθε υπό εκμετάλλευση και καταπιεζόμενου. Για τις ελευθερίες, ενάντια στον πόλεμο, τον εθνικισμό και το φασισμό. Για αυτό είμαστε η δύναμη που βγήκαμε πρώτοι και σπάσαμε τις απαγορεύσεις όταν οι άλλοι καλούσαν να λογαριαστούμε μετά.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ; ΝΑΙ

Το ζήσαμε ότι ο λαός μπορεί να κινητοποιηθεί, να συζητά και να αποφασίζει, να δημιουργεί και να κερδίζει το σεβασμό και την αυτοπεποίθησή του, το ζήσαμε σε μεγάλους εργατικούς αγώνες, στις διαδικασίες του ταξικού εργατικού κινήματος, σε φοιτητικές συνελεύσεις, στο κίνημα των πλατειών, στις λαϊκές συνελεύσεις, στις επιτροπές κατοίκων και τις πρωτοβουλίες αγώνα. Μπορεί να δημιουργεί συντονισμούς και να παίρνει την κατάσταση στα χέρια του, ανατρέποντας δεδομένα.

Το είδαμε ότι ο λαός μπορεί να σώσει το λαό όπως είπαμε πρώτοι. Το ζήσαμε στην περίπτωση της πανδημίας με τους εργαζόμενους στα νοσοκομεία που υπερβαίνοντας τις δυνάμεις τους με αυτοθυσία βοήθησαν να σωθούν χιλιάδες.

Το είδαμε στα τρένα που οι εργαζόμενοι ήξεραν, προειδοποιούσαν, κατήγγειλαν, αγωνιζόταν και ζητούσαν να παρθούν συγκεκριμένα μέτρα πριν συμβεί το έγκλημα στα Τέμπη.

3η ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ

Μια άλλη αριστερά. Αριστερά που είναι ανάγκη να οικοδομήσουμε στις μάχες του παρόντος, στην ταξική πάλη. Αντικαπιταλιστική-αντισυστημική, μαχόμενη, δυνατή, ασυμβίβαστη. Αριστερά, που να στηρίζει τους αγώνες και το λαϊκό κίνημα. Αριστερά που υπηρετεί την κοινή δράση για το μέτωπο ρήξης και ανατροπής της αντιλαϊκής πολιτικής. Που επιδιώκει να επανοηματοδοτήσει την έννοια της αριστεράς με τον επαναστατικό προσανατολισμό και το περιεχόμενο της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Που θέλει να ενώσει τον κόσμο της δουλειάς, της επιστήμης, του πολιτισμού, τη νεολαία. Για αυτό δρα για την οικοδόμηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, για τη μετωπική πολιτική συμπόρευση των δυνάμεων της ανατροπής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

Για αυτό οι δυνάμεις που συγκροτούν την ΑΝΤΑΡΣΥΑ ήδη έχουν δώσει δείγματα με την μετωπική τους συνύπαρξη και τις δράσεις τους, όχι βέβαια χωρίς αδυναμίες και προβλήματα, γιατί δεν θέλουμε να παρουσιάζουμε ωραιοποιημένη την εικόνα.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ όμως ήταν η δύναμη που έδωσε μάχες σε χώρους δουλειάς, που πρωτοστάτησε στους αγώνες για την υγεία και τις ελευθερίες την περίοδο της πανδημίας, ενάντια στον ιμπεριαλιστικό πόλεμο στην Ουκρανία και τη συμμετοχή της χώρας μας σε αυτόν δηλώνοντας ευθαρσώς με τους λαούς και όχι τους πολέμους του κεφαλαίου, ήταν μπροστά σε αγώνες σε όλα τα πεδία από το αντιφασιστικό, το φεμινιστικό μέχρι το περιβαλλοντικό κίνημα και την υπεράσπιση των δικαιωμάτων προσφύγων, μεταναστών, των αδικημένων και κατατρεγμένων.

Θέλουμε να είμαστε η αριστερά που έχει στην προμετωπίδα της και κριτήριο την ικανοποίηση των αναγκών των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, των άνεργων, εργαζόμενων, συνταξιούχων. Αριστερά που παλεύει και στηρίζει τις λαϊκές διεκδικήσεις, τη λαϊκή αυτενέργεια, τις συλλογικότητες αγώνα, τις αριστερές αντικαπιταλιστικές κινήσεις στις περιοχές και τα ταξικά εργατικά σχήματα σε κάθε χώρο δουλειάς.

Αριστερά που δεν παραπέμπει, όπως το ΚΚΕ, στο επέκεινα την εργατική δικαίωση, δεν αρκείται στην αναπόληση του αποτυχημένου παρελθόντος, δεν απομονώνεται από τους αγώνες που δεν έχει η ίδια σχεδιάσει και δεν αντιμετωπίζει εχθρικά κάθε άλλη δύναμη από τα αριστερά της. Ούτε αριστερά όπως το ΜΕΡΑ25 με υποσχέσεις για μερεμετίσματα του σάπιου και διεφθαρμένου υπάρχοντος συστήματος.

Αριστερά που θέλει να αλλάξει τον άδικο κόσμο, και που στο σήμερα τα βάζει και με το πολιτικό κατεστημένο, την οικονομική ολιγαρχία, τα συμφέροντα και τις απαιτήσεις των τοκογλύφων δανειστών και των πλουσίων και της φυλακής-σφαγείο Ε.Ε. και ευρώ.

Μας λένε ότι για αυτά δεν είναι ώριμες οι συνθήκες, δεν τα ασπάζεται ο κόσμος, ας τα καταχωνιάσουμε για αργότερα.

Εμείς απαντάμε ότι η αριστερά πρέπει να βγαίνει μπροστά και να τα παλεύει.

Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα στόχων πάλης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ δεν είναι για ζύμωση και

μόνο για προπαγάνδα. Είναι **οδηγός και δράση και πραγματική ρήξη,** ανταποκρίνεται στις ανάγκες της νεολαίας και του κόσμου της δουλειάς, των φτωχών και καταπιεσμένων και για το σήμερα και για το αύριο.

Και δεν το ανταλλάσσουμε με βουλευτικές καρέκλες, ούτε το περικόπτουμε για να χωρέσουμε σε συνεργασίες όπως μας ζητήθηκε από μερικούς που ψευδεπίγραφα επικαλούνται την ενότητα.

Μερικοί μας λένε ότι η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι χαμένη και να στηρίξουμε άλλα κόμματα που θα μπουν στη Βουλή για να έχουν έδρες παραπάνω.

Κατ' αρχήν δεν είναι ηθικό να μπαίνουν τέτοια εκβιαστικά διλήμματα από τους αριστερούς προς αριστερούς, γιατί όλες οι πτέρυγες της αριστεράς έχουν δικαίωμα να εκθέτουν τις θέσεις και τη δράση τους προς όλη την κοινωνία, να διεκδικούν ψήφο και να θέλουν να κριθεί η απήχηση των ιδεών τους και στις εκλογές.

Από την άλλη είναι γεγονός ότι η αντιπολίτευση που υπήρχε στη βουλή όταν υπάρχει κυβερνητική πλειοψηφία δεν ήταν αυτή που καθυστέρησε, ή ανέτρεψε ή εμπόδισε να ψηφιστεί ένα νομοσχέδιο. Οι κυβερνήσεις πάντα είχαν την κοινοβουλευτική δύναμη να τα περνάνε. Δεν θα κριθεί, όπως ούτε κρίθηκε στο παρελθόν να θα τους σταματήσουμε, από το αν έχει 1 ή 2 βουλευτές παραπάνω το ΚΚΕ ή το ΜΕΡΑ25, αλλά αυτό που πραγματικά τους τσούζει είναι η δύναμη του δρόμου και της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής αριστεράς.

Για αυτό άλλωστε βάζουν τον κόφτη του 3% και τον επέκτειναν και στους δήμους με ένα καλπονοθευτικό σύστημα που συμπληρώνεται με τα πάμπολλα εμπόδια, τις οικονομικές απαιτήσεις μεγάλων ποσών για τη συμμετοχή στις εκλογές, τους αποκλεισμούς από τα ΜΜΕ.

Χαρακτηριστικό ότι έδειξαν τη διακαναλική συνέντευξη στις 4.05 το πρωί και την κεντρική προεκλογική μας συγκέντρωση στις 2 παρά τέταρτο τη νύχτα. Αντίθετα τα κανάλια είναι πολύ φιλόξενα σε απομεινάρια και κληρονόμους φασιστών και της Χ.Α. και ας έχουν μικρότερη δύναμη από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ που είναι η πρώτη σε αριθμό υποψηφίων μετά τα 6 κοινοβουλευτικά κόμματα.

Στόχος τους να καθηλώνονται οι μη ελεγχόμενες δυνάμεις της αριστεράς και να ανακυκλώνονται τα αστικά κόμματα στην κυβέρνηση.

Ε! λοιπόν ας υπερπηδήσουμε τα εμπόδια και ας σπάσουμε τα όρια. Να ζητήσουμε από τον κόσμο του αγώνα και τους ανθρώπους που στενάζουν και προβληματίζονται να

απελευθερωθεί από το να αναπαράγει αυταπάτες και ψευδαισθήσεις.

Να διαλέξει τα μεγάλα, τα όμορφα και τα δύσκολα, γιατί είναι ο μόνος δρόμος για να έχουν δύναμη οι αγώνες του, για να βρει απαντήσεις στα ερωτήματά του.

Να συμβάλλει να υπάρχει οργανωμένη, διακριτή, μαχόμενη ανυπότακτη αριστερά.

Για να έχουν φωνή και δύναμη οι αγώνες μας και σε επίπεδο πολιτικό. Δεν είμαστε μόνο για την επόμενη μέρα, ούτε μόνο για τα κινήματα και για να δίνουμε μάχες για την υπεράσπιση των εργατικών- λαϊκών αναγκών και δικαιωμάτων, αλλά και για το τώρα και για την πολιτική.

Η χρησιμότητα της παρουσίας μας και στα αποτελέσματα των εκλογών και για την επόμενη μέρα γίνεται φανερή από τον τρόμο των καθεστωτικών στο όνομα ΑΝΤΑΡΣΥΑ, από την καταστολή στις κινητοποιήσεις μας, την απαγόρευση των πορειών μας, τις δίκες των συνδικαλιστών και των φοιτητών μας.

Η αξία των ενισχυμένων εκλογικών μας ποσοστών και της αντιπροσώπευσής μας είναι φανερή από την παρουσία και τη δράση μας όλων των συμβούλων μας στα τόσα περιφερειακά και δημοτικά συμβούλια που έχουμε στηρίξει κινήσεις της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Δικαιούμαστε και την εκλογική στήριξη στις βουλευτικές εκλογές, κόντρα στα εμπόδια, το καλπονοθευτικό σύστημα, και τους οικονομικούς περιορισμούς και ξέροντας ότι οι εκλογές δεν είναι το πιο ευνοϊκό πεδίο για την αλλαγή συσχετισμών.

Διεκδικούμε την ψήφο από τον κόσμο του αγώνα, τους αριστερούς, όσους θεωρούν τον εαυτό τους αντισυστημικό και δηλώνουν ότι πρέπει να πάει αλλιώς και η αριστερά.

Για αυτό, όπως καλούμε όλες τις άλλες μέρες τον κόσμο να υπερβεί τα όρια που θέτει το σύστημα, να κάνει απειθαρχία και ανυπακοή στις νόρμες τους, καλούμε και στις εκλογές να κάνει ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις κάλπες.

Να δυναμώσει η αντικαπιταλιστική αριστερά για να γίνει η αντισυστημική οργή δύναμη ανατροπής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και να ανοίξει ο δρόμος για την κοινωνική απελευθέρωση και την εργατική χειραφέτηση.

Για να είναι πιο δυνατή η φωνή που όλοι έχουμε ανάγκη την επόμενη μέρα, για τις

διεκδικήσεις των αναγκών των φτωχών στρωμάτων, για τα δικαιώματά μας κόντρα στην ολιγαρχία και τους δυνάστες του λαού, για την αριστερή εργατική αντιπολίτευση σε κάθε αντιλαϊκή πολιτική.

Για να ανοίξει ο ορίζοντας να υψωθεί ο λαός στο μπόι των ιδανικών και των ονείρων μας για μια καλύτερη ζωή σε μια δίκαιη κοινωνία χωρίς πολέμους, φτώχεια, εκμετάλλευση, διακρίσεις.

Για να περάσει ο πλούτος και η εξουσία στην εργατική τάξη, τους παραγωγούς του πλούτου.